

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Stăvărache, Nicoleta

Tinereti înstrăinate / Nicoleta Stăvărache. -

Apahida : Neuma, 2021

ISBN 978-606-8975-81-8

821.135.1

NICOLETA
STĂVĂRACHE

Tinereti
înstrăinate

Editura
NEUMA
2021

Rostuiesc luceferii

Aș sculpta din viața mea
O altă viață paralelă
Și-aș face pact cu inima
Să-mpartă just, dragostea rebelă.

M-aș ruga de insomnii
Să mă părăsească numai seara
Când prin lume rostuiesc luceferii
În oglinda spartă precum uitarea...

Cuprins

Între cuvinte și tăceri / 5

Fărămă de dor

Ultima lacrimă / 9
Rămâi la mine-n gânduri / 10
Sărbătoare-n lume / 11
Salvați-mă / 12
Deznădejde / 13
Două suspine / 14
Rugă / 15
Am nevoie / 16
Fărămă de dor / 17
Retrospectivă / 18
Binecuvântare / 19
Amănunt / 20
Mă tem / 21
De atâta singurătate / 22
Teamă / 23
Poem / 24
Ultimul strigăt / 25
Iertare / 26
Uneori / 27
Stănesciană / 28
Ecou / 29
Te mai rog / 30
Poem / 31
Existență / 32
Geometrie / 33
Plecare / 34
Doar eu / 35
Naștere / 36
Amintirile / 37
Ți-am scris numele / 38
Lasă-mă să cred / 39
Mamei / 40
Poetul / 41

Câteodată / 42
Neumblate drumuri / 43
Anotimpul dragostei / 44
Mi-am pierdut tinerețea / 45
Exil / 46
Rugăciune / 47
Aripa deznădejdiei / 48
Destăinuire / 49
Dați-mi speranță / 50
Acum e vârsta fericii / 51
Adicții / 52
Am regăsit strada... / 53
Dor / 54
Tablou / 55
Au trecut veacuri / 56
Definire / 57
Decembrie / 58

Înstrăinări

Prin cărări de vis / 61
Dor nedezlegat / 62
Haina de străin / 63
Anotimpuri fără vină / 64
Umbra te-a promis / 65
Adâncurile de catifea / 66
Măsoară-mi dejnădejdea / 67
Tu-mi ești începutul / 68
La braț cu insomnia mea / 69
Puținul din puțin / 70
Dorul din fiecare / 71
Rămân aceeași / 72
Pasăre pierdută-n zbor / 73
Dragostea / 74
Ceruri înmuiate-n rouă / 75
Vindecă-mă / 76

Autoportret / 77
Culegând bulgări de lumină / 78
Amână-ți clipa / 79
De dor de tine / 80
Lacrimă peste lacrima mea / 81
Astăzi / 82
Adevărurile inimii / 83
Vis de iubire / 84
Poveste risipită-n cântec / 85
Poarta nimănu / 86
Rămîne-mi așa / 87
Melancolie / 88
Râni datoare / 89
Ca o amintire / 90
Vindecă-n mine / 91
E târziu / 92
Am iubit poate prea puțin / 93
În fiecare zi / 94
Singurătatea mea / 95
M-aș fi vrut / 96
Taine / 97
Pat de rouă / 98
Tineretii înstrăinate / 99
Rugă / 100
Mă visam / 101
Flămânda din mine / 102
Amintiri / 103
Rana din mine / 104
Din ce în ce mai dor / 105
Suflet de putregai / 106
Fulg de nea / 107
Scrisoare / 108
Invocație / 109
Rostuiesc luceferii / 110

Ultima lacrimă

Golul meu imaginar
Se rostogolește întotdeauna temător
De alte începuturi
Sub ultima lacrimă...
Și mă imploră uneori
Să-nchid ultima ușă
Ademenind îngerii păzitori
Sub liniștea nopții...

Rămâi la mine-n gânduri

Dă-mi liniștea ta să mă cutreiere
Între toate arterele mele
Dă-mi respirația să se suprapună
Peste toată goliciunea trupului așteptînd
Începutul...

Pe cât de departe, pe-atât de aproape
Te respir, te-aștept, mă preling...
Degeaba-mi strivesc sufletul pe jumătate
Când cealaltă jumătate flămânzește încă...

Rămâi la mine-n gânduri... vis ne-implinit,
Te voi încătușa cu lacrimi din parfum de dor
Să poți zîmbi...
De vei vrea să mă-nsoțești
Lângă tăcerea devenită munte!

Sărbătoare-n lume

E duminică... și-i sărbătoare-n lume
Eu... de gardă... printre viață și moarte
Printre nașteri și plecări mult premature
Printre începuturi și popasuri descumpenite.
Se-aude-n zare o sirenă...
Un chip resuscitat parcă-mi urmărește umbra
Până-n tălpile cerului mărunte
Ce-mi luminează trecerea...
Un bisturiu rupe tăcerea,
Spărgând zâmbetele forțate de neodihnă,
De neuitare...

Salvați-mă

„Ajutor“ ...
Ecoul sufletelor risipite
Se tot aude,
In holul urgențelor
Mult prea minore...
Albastrul mult prea infinit
Al zâmbetelor murdare din imaculatul halat alb.
Ajutați-mă... vă implor...
In lumea asta atât de nebună,
Atât de tolerantă,
Atât de plecată
Spre ceruri mereu închise...

Deznădejde

Numără-mi pașii deznădejzii,
Cum numeri visele...
Când trec anii copilăriei...
Adună-mi lacrimile-n clepsidre de fum
Pe talere de-argint precum iubirea
Cărările mele cerne-le printre anotimpuri,
Cum cerne apa nisipul de mal,
Dar nu mă uita singură și ne-implinită
Lângă zăpada aceasta mult prea rece,
Lângă goliciunea cuvintelor
Mereu tăcândă!

Două suspine

Rămâi în umbra mea și-mi arată
Cum se prelinge-n taină timpul ce vine
Vom fi mereu secundă între două suspine
Picurând adânc din rănile străine...

Ascultă-mi cum plânge lacrima
Ce spală-n taină amănunte
Le cerne treptat, uneori le bea
Altădată le așează-ntr-o stea!

Rugă

m-am rugat ca să te naști
sub o stea căzătoare...
pe urmă,
te-am implorat să nu pleci
promițându-ți,
că-ntr-un anume anotimp,
te voi iubi!

Am nevoie

Rătăcesc prin gânduri nebănuite
Cu o stea în plete,
Cu chipul tău sculptat în suflet...
Binecuvântează-mi trecerea,
Măsoară-mi deznădejdea...
Am nevoie să te țin de mână
Să nu mă doară absența ta
Prin lacrimile făcute de-acuma
Cărare peste tăcere!

Fărâma de dor

Mă-ntreb, mai ai puterea
De-a mă zidi între cuvinte?
Vindecă-mi cerul amintirilor
Cu pasul tău adulmecând
Timpule, încă te mai aștept
Să-mi închizi rănilile călătoare,
Să-mi ridici altar
Peste neputința mea!
Peste zâmbetul risipit
Între fărâme de dor!